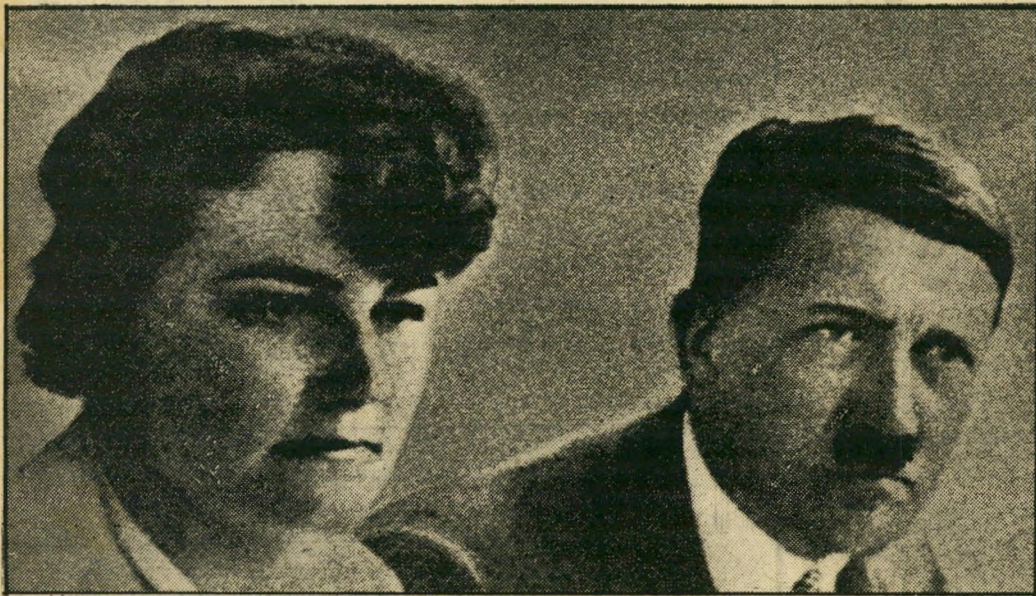

הסוד השמור ביותר במלכת ה"רייך" הנאצי נתגלה נעשים בחיי היטלר

היטלר ובת־אחותו גלי
ארבע התאבדות, וגם אהבה אחת

היטלר העריך את אהבה כטיפוס נשי מיוחד במינו: אשה שאינה מתערבת בפוליטיקה. אולם לא היתה לו כל כוונה להסתבך אהבה בעלילות־אהבים — עד לבוקר בקיץ 1932. אותו בוקר לא הופיעה אהבה לעבודה באולפנו של הופמן, ובמהרה התקשר עם האולפן גיסו של הופמן, ד"ר פלאט, והודיע כי אהבה ניסתה להתאבד, נפצעה קשה. סיבת ההתאבדות: ארישותו של היטלר כלפיה.

היטלר טיפל באהבה בראון במסירות, שיכן אותה בביתו, איפשר לה לחיות בפאר. אולם היא נשארה תמיד בצל: היטלר לא שתף אותה במסעותיו ובהופעותיו הפוליטיות, אסר עליה לעזוב את חדרה, כאשר ביקרו בביתו פקידים גבוהים, או גנרלים. ברור היה שהיא לא אהבה אותו, ראה בה רק יצור שהנעים לו את שעות־הפנאי. רק בשנת 1945, עם התחלת הסוף, פרח בין השניים רגש שנראה כאהבה הדדית — רגש שהביא את היטלר ואת אהבה לנישואים חפוזים והתאבדות משותפת.

סמל האשה הארית

העובדה שאהבה בראון נשארה בצל משך שנים עשרה שנה הולידה שמועות על יחסיו של היטלר עם נשים אחרות. בין השאר ספר ממה לאוון כי היטלר הסתבך בעלילות אהבים עם אלמנתו של הקומפוזיטור ריכרד וואגנר, ויניפרד. אולם לאמיתו של דבר היתה זו רק ידידות אמציה, שנבעה מהערצתו של היטלר ליצירות וואגנר.

יסוד מוצק יותר היה לשמועות על יחסיו של היטלר עם יוניטי מילפורד, אחת ממש בנותיו של הלורד רוסדייל. היטלר נפגש עם האנגליה הבלונדית, גבוהה־הקומה בביתה של אלמנת וואגנר, התפעל מיופיה המושלם, העריך אותה כסמל האשה הארית.

יוניטי לא העריצה את היטלר כסמל הגבר הארי, היות ולא ניכרו בו כל סימני הגזע הטהור. היא פגשה היתה מאוהבת בו, ניהלה למענו תעמולה בכל רחבי אירופה — וביחוד בכריסטינה. היטלר העתיר עליה אותות חיבה אך ורק מסיבה אחת: הוא ראה בה מכשיר תעמולה מצויין, שהיה עלול ליצור ידידות נצח בין הנשר הגרמני והארי הבריטי.

התקוות לידידות נצח נופצו עם פרוץ מלחמת העולם השנייה. יחד עם זה נופצו גם תקוותיה של יוניטי מילפורד לכבוש את לב הגבר האהוב עליה. היא נשארה לצדו, בגרמניה, אולם כאשר חשדו בה מפקדי הגיסטפו בריגול, יעצו לה לעזוב את הארץ, נסעה במכוניתה הקטנה לאחד הגנים הציבוריים של מינכן, שלחה כדור בראשה והזוהב.

הכדור לא המית את יוניטי. היטלר סיפק לה טיפול רפואי מעולה, שלח לה פרחים מדי יום ביומו, אך סרב לבקר אצלה: מקשרים עם אנגליה — תהיה נאמנה לנאצים כאשר תהיה — היו עלולים להזיק לו. ברגע בו הוטב לאנגליה, שלחו אותה הגרמנים לשווייץ ברכבת מיוחדת, דאגו לכך שהיא תועבר משם לאנגליה. אולם פצעייה הגופניים והנפשיים של יוניטי לא הגלירו, גרמו למותה בטרם עת בשנת 1948.

נסיון ההתאבדות של יוניטי מילפורד עשה על היטלר רושם עז לא פחות מאשר מותה של גלי רובאל ונסיון ההתאבדות של אהבה בראון. פרשה זו אף גיבשה בפיו סיכום קולע לבעיית יחסיו עם בנות המין היפה: "אני מתחיל לפחד מפני נשים. הן מפרשות כל תנועה, או מחמאה שלי שלא כראוי. אני מביא להן מול רע. דבר זה חוזר ונשנה לאורך כל חיי."

היה זה סיכום נבואי: באמרו דברים אלה לא ידע היטלר כי השלב האחרון והגורלי ביחסיו עם הנשים עתיד להביא אותו ואת אהבה בראון למות בבונקר הברליני.

ליר רסן השלטון. מוטב היה לו אימא שלא להעמיד כל צאצאים.

ואף על פי כן, בהיותו בראשית הקריירה שלו, כמעט ושכח היטלר את השקפותיו: היה קרוב מאוד לנישואין. המיועדת: בת אחותו החורגת, אנגליקה רובאל.

ברידות וכאון

אנגליקה, או כשמה הקצר גלי, היתה נערה יפהפיה, בת עשרים. היא הקסימה את היטלר למן הרגע הראשון, נראתה בעיניו כסמל הנשיות המושלמת. הוא הלך אחריה כשלם, נאות אפילו לערוך אתה קניות בחנויות — דבר שהיה שנוא עליו ביותר. כאשר עבר לחווילה מפוארת בלב מינכן, הקציב לגלי חדר מרוהט, השגיח עליה כעל פרח יקר: "אנינו רוצה שהיא תיפול לידי של נוכל או הרפתקן. הייתי מוכן לשאת אותה לאשה, אבל בינתיים עלי להישאר רחוק".

הפיקוח הקנאי של היטלר דיכא את הנערה. רק מתי מספר ידעו כי היא לא אהבה את דודה החורג כלל, היתה מאוהבת בצייר ווינאי, אשר זהותו לא נודעה עד היום. ככל שנמשכו חייה המפוארים בחווילה המיניכנית, כן גדל דכאונה. היה ברור לכל הקרובים אליה כי המשבר לא יאחר לבוא.

המשבר פץ ב־17 לספטמבר 1931. באותו יום יצא היטלר בלחית הופמן לסיור בנירנברג. הם בילו שם את הלילה, עמדו להמשיך בדרך, כאשר הגיעה קריאה טלפונית דחופה ממינכן, מרוולף הס: גלי נסגרה בחדרה, התאבדה ביריית אקדחו של היטלר*.

היטלר היה מוועז. הוא חשב שגלי התאבדה מרוב קנאה, לאחר שגילתה בחדרו סכת של אהבה בראון. הוא סגר את חדרה של המתה על מסגרי הפך אותו למעין מקדש־זכרון, ציווה על גדולי ציירי גרמניה לצייר פורטרטים של גלי לפי תצלומיה, תלה אותם בחדר־עבודתו. רק הופמן וכמה מידידיו ידעו את הסיבה האמיתית של ההתאבדות, התאמצו לשווא לגלות את זהותו של המאהב הוינאי.

שבועות רבים לאחר מותה הטראגי של גלי היה היטלר שרוי במרה שחורה. הוא מינע באכילה ושתייה, התהלך בחדרו לילות רצופים. ידידיו הסתירו את כל־הנשק, שנמצאי בבית, בפחדם שהוא ינסה להתאבד.

נערה תמימה וילדותית

לרוע מזלה של האנשות לא הלך היטלר בעקבות אהבתו. הוא התאושש במפתיע, לאחר ביקור קצר על קברה של גלי, אמר להופמן: "עכשו אוכל לפתוח במאבק — המאבק אשר מוכרח להסתיים בנצחון!"

המאבק הסתיים בנצחון. אדולף היטלר הפך לשליטה הבל־עדי של גרמניה, דחה את הנשים לקין זווית, התרכז בפעילות פוליטית ומלחמתית. רק בשלהי קריירת־האימים שלו נודע כי הופיעה באופק־חיו אשה שנייה: אהבה בראון.

מאז מותו של היטלר שימשה פרשת אהבה בראון נושא לספריהם של רודפי סנסאציות רבים. אולם למעשה לא היה בדמותה כל דבר סנסאציוני. אהבה השנייה בשלוש בנותיו של האמן פייץ בראון, התלה עובדת באולפנו של הצלם הופמן בשנת 1930, כאשר היתה עדיין תמימה וילדותית. היטלר, טביק באולפן לעתים קרובות, הכיר אותה, הוקסם עליידי פניה הבוכתים, עיניה התכולות ושיערה הבלונדינית.

* בשעתו האמינו הכל כי היטלר עצמו רצח בהתקפה של קנאה. היידן סובר שהתאבדה אחרי שנכחה בסתיותו המיניות.

מגפי חיילים שוב רוקעים בחיצות גרמניה המרצפות באבן, מ־משאלים שוב רועמים באסיפות־עם. מזג־האוויר הפוליטי השתנה, ואנשים שמצאו לנכון לשחק משך 11 שנה, החלו מפרסמים זכרונות. אחד מאלה הנהו היינריך הופמן — היידן היחיד שהיה אי־פעם לאדלף היטלר.

הופמן, צלם־עיתונות בעל שם עולמי עיד לפני ששמו של היטלר הגיע לאוזניו של עתון, התיידד עם היטלר בראשית צעדיו של זה, קיבל ממנו זכריות־יד לכל צילומיו לכל ימי חייו. הוא ליווה בכל מקום. כך ניתנה לו ההזדמנות לעקוב אחרי כל הליכות מנהיגו, וגם אחרי מעשיו בשטח אחד, שגרם משך דור שלם לניחושים אינסופיים: חיי האהבה של הפיהרר השטני.

סין ואופי

העובדה שהמנהיג נשאר רחוק עוררה תמיד השערות שונות. תחילה חשבו כי היה מוסקסואליסט, אולם שמועה זו הופרכה כאשר הרג את ידידיו, בעלי אותה סטיה. אחרים חשבו כי היה חסר כוח־גברא, אולי כתוצאה ממחלת־עגבת — דבר שהיה מסביר את התקפותיו המוזרות על מחלה זו בספרו, חייו קאמפף.

הביוגרף הרציני ביותר שלו, קונראד היידן, הגיע למסקנה שהוא סבל ממסיה מינית מיוחדת — נטיה להפרשות גופניות. על דבר אחד הסכימו הכל: בצד זה של אופיו יש לחפש את הסיבה האמיתית לא פיו השטני, כשם שלקוייו המיניים של נפוליאון בונאפרטה הסבירו את האמביציה העצומה של זה. הופמן, שנושאר ידידו של היטלר, אינו מצטרף לניחושים אלה. לדעתו היה יחסו של הפיהרר לעניני אהבה גרמלי במידה שאיש כזה יכול היה להיות גורמלי.

כאשר העיר לו הופמן, שהוא יכול לבחור לו כל אשה בגרמניה, השיב היטלר בפשטות: "אמנם אני אוהב פרחים, אבל אין לי כל כוונה להפוך לגנן".

על אף כל זאת, היה להיטלר טעם ברור ומוגדר בכל הנוגע לנשים. הוא ביכר נשים תמירות ואלגנטיות, התנגד בגלוי להשקפותיהם של מנהיגים נאציים אחרים, שתיעבו ליפסטיק וצפרניים צבועות.

תועמלניות מצוינות

יותר מכל הכיר היטלר את ערכן של הנשים במאבק פוליטי. עד לפני עלותו לשלטון היו נשים יפות מוזמנות לכל אסיפות המפלגה, יושבות בשורות הראשונות, כשהן סורגות, מריעות לכבוד הנואמים. נשים אלה היו תועמלניות ממדרגה ראשונה: הן סחפו את בעליהן ומאהביהן לשורות המפלגה, התמסרו לאידיאל לוגיה הנאצית בכל מאידן. היטלר היה נאלץ לקבל את אותות הערצתו.

לבריחתו של היטלר מן הנישואין היתה סיבה אחת, רבת־חשיבות: הוא התעמק בחקר תורת־הרשה, הגיע למסקנה שגאון כמותו לא יוכל להוליד בן גאון, אשר יירש את מקומו

היטלר ואשתו אהבה בראון
בובה אינה עוֹסֶקת בפוליטיקה

* אחרי מותו נמצא כי אבר־המין של הקיסר היו גדול־דלים, נשארו ילדותיים.